

Дакле, две зграде за богатуне над реком су та велика победа Србије којој треба да кличемо?!

Две солитерчине баснословно скупог погледа на јад, беду и чемер су доказ некакве твоје победе, Александре Вучићу, како славодобитно тврдиш кличући крајпуташима Србије кукавно названим “Београд на води”?!

Велиш: “Прва победа на реци коју смо данас освојили”, скелецијо обала туге!

Заморили смо се од Кије, Слобе, Луне...па сад ваља трнути у новом ријалитију не питајући колика је цена твојих освајања поробљених река..?

Видиш ли с те реке и тих кула реку гладних, реку понижених, реку обесправљених, реку тужних, реку безидејних, реку болесних, реку одлазећих...

Видиш ли можда реку која је однела оца четворо деце који се због мизерног дуга за струју пустио реком без повратка и његову удову коју нема за сахрану несрећника?!

Виде ли се с те реке притоке твојих лажи, обмана, превара, издаје?!

Колико пораза кошта та прва победа на реци коју сте данас освојили, како кажеш?!

Треба ли сад одушевљени нетремице да гледамо усељавање у “Београд на води” да не

мислимо на исељавање Србије с Косова и Метохије?!

Крштаваш нас том мутном водом, том реком “коју сте данас освојили” да не питамо за Дрим, Ситницу, Лаб, Ибар, Пећку ил Призренску бистрицу..?

Шта је с тим рекама? Славиш ли тако и Србију на њиховим обалама, или си их захватио у ведро и принео крвницима да њима оперу руке а шта остане да полију преко дечански, пећких, грачаничких, девичких...кандила..?

Само реци, гледаћемо сви у куле док не умине ехо некролога Србији Беџета Пацолија: “Вучић је човек којег ће памтити историја, он је први који је дошао на власт у Београду и није реко “Косово је наше”!

Наше јесте, Беџете Пацоли, али није његово, Вучић није Србија колико год се успињао

да страхом убеди читав род како је између њега и Бога знак једнакости!

Реке које теку нашем светињом за њега су понорнице али за Србију, запамти, жива вода насушна!

Добро то запамти, јер то што вам данас издаје није захватио са свог бунара већ из душе Србије, вапићеш за ваздухом сутра кад почнеш да се давиш у то мало што захватиш у дланове да се умијеш...

Историја ће га свакако упамтити, баш као што кажеш, као јединог “владара” Србије којем су те свете воде ништа друго до затроване с превише српства те неисправне за људску употребу!

Но, не радуј се превише мучени Бецете, историја једнако памти да су извори наши и наши ће бити довека, колико год вам Вучић приносио ведро с ушћа издаје и лажи!

Можеш, Вучићу, “освајати” реке и ликовати с њихових пустих обала, али не заборави да вода све опере до црна образа!

Можеш ти колико ти воља величати усељавање кула “Београда на води” као историјски успех Србије, али не помишљај да је Србија корито које ћеш историјски водити дубинама својих плићака...

Можеш ти кулама попарати небеса, али не може њиховим темељима насути бране на рекама које не желиш да видиш!

На рекама гладних, очајних, поробљених, унижених, престрашених, живих а умрлих, умрлих а неумирених...

Не можеш кулама сакрити вртлог издаје!

Што скупљи поглед то јефтинија истина- реке које си ти победио нису бујичне већ
насушне, рекох!

Воду можеш уставити, али реку својих лажи, обмане и издаје не, никако, па све да је
препречиш оним трупцем од Вулина- вазда ће плавити земљу, земљу коју си опасао
својим кулама од песка убеђен да ће издржати ко грудобрани твојих непочинстава...

(Два у један)